

14. søndag efter trinitatis

24-08-2008

Taknemmelighedens søndag.

Sl 39,5-14 Joh 5,1-15 2 Tim 2,8-13

36 Befal du dine veje 6 vers

414 Den mægtige finder vi ikke Mel Oluf Ring 1932, 3 vers

655 Er du modfalden kære ven, 9 vers

P

388 Herrens røst var over vandet 5 vers .

473 Dit minde skal

737 Jeg vil din pris udsjunge 5 vers

Søndagen i dag kalder vi 14. søndag efter trinitatis.

Trinitatis tiden fortæller om treeninghedens virke i mennesker. Treenigheden Gud Søn og Heligånden er efter at have forkyndt julen, påske og pinsens evangelium optaget af at se hvordan budskabet trives og vokser i den kristne menighed.

I dag er temaet: Taknemmelighedens søndag. Umiddelbart er der ikke meget taknemmlighed at høre fra GT læsning men mere klage over livet og ønsket om at vide hvornår vedkommende skal dø. Og fra NT er Den lamme fra Betesda helbredelse blevet kilden til en konflikt mellem tradion og fornyelse. Sidste læsning viser dog klart taknemmlighedens søndag midt i verden – Kristus er opstået fra de døde. I det alene har den kristne menighed sin tak. Kristus er kilden til livet. Nu vil vi vende os i bøn og tak til Gud.

Bøn. Lad os bede!

Lad os bede: Almægtige Gud vor Far, må vi sidde lidt hos dig, må vi lytte til dit ord og mærke, at du er her. Jesus, må vi se lidt af dit lys og må vi mærke, der er fred til vores sarte sjæle. Hjælp os til at lukke alting ud og kun lytte til, hvad du vil sige Gud. Amen.

Prædiken

2 udsagn

- Alle har ret til at leve.
- Synden i et menneskets liv er konstant

Alle har ret til at leve – dette udsagn demonstrere Jesus for os, da Jesus da han opstod fra de døde. Synden i et menneskets liv er konstant – dette udsagn fortæller at alle har brug for en frelser.

Alle har ret til at leve – det er et faktum og udtryk for almindelig sund fornuft. Hvis der bare er et menneske der ikke har ret til at leve – hvad så med resten. Hvad skulle give resten lov til at leve?

Alle mennesker er dyrebar i Gud øjne. Alle er skabt til at få Guds accept og anerkendelse. Vi er elsket af en kærlighedskilde der overgår alt. Vi er elsket af Gud.

Da den lamme ved Betesda Dam mødte Jesus havde han ventet i 38 år på at noget skulle ske med hans liv. Han ønskede at leve et sund, rask og normalt liv. Så kan vi altid en anden gang diskutere hvad et normalt liv er. Han drømte om et nyt liv.

Jesus anerkendte hans ønske og gav den lamme hvad hans hjerte ønskede.

Et møde med Jesus resulterede i det som sker når folk mødte Jesus dengang men som også sker i dag – mennesker rejser sig op og går.

I mødet med Jesus fik den lamme retten til at leve. Og han fik at vide: rejs dig tag din bære og gå. Han rejste sig og gik taknemmelig ud i hverdagen.

Han gik ud i en hverdag hvor han stadig slæbte på sin fortid, nemlig den seng der havde båret ham i 38 år.

Hurtigt kan vi nok regne ud han har lagt fortiden bag sig og så fremad på det nye liv.

I alt fald da Jesus senere mødte den helbredte – så er det tydeligt han ikke bar rundt på sin seng. Fortiden var lagt bag ham og noget nyt er blevet til. Og i det nye liv rækkes nu en yderlige dimension – synd ikke mere så noget være skal ske dig.

Jesus fortalte ham en virkelighed han sikkert hurtigt erfarede – at selv om fokus havde været på sygdom – og sygdommen for den lamme var at betragte som en synd så mødte manden også synden efter helbredelsen og derfor sagde Jesus til ham synd for nu af ikke mere – så noget værre skal ramme dig.

Det værre kan der være mange synspunkter på jeg trækker bare en afgørende frem og det er miste retten til at leve.

Sæt ikke troen på Jesu overstyr – lad ikke synden få overtaget i livet så du mister fokus på hvem der giver liv og hvem der tilgiver.

Det første udsagn alle har ret til at leve – passer godt nok ind her.

Nogle mennesker havde ikke levnet den lamme mand mange chancer for at leve. Mennesker gav ham ikke ret til at leve og gik forbi ham uden at hjælpe.

Ingen havde i alt fald hjulpet ham til at leve det liv han ønskede – men Livet Herre mødte ham og han gav ham ret til at leve livet fuldt ud. Med accept og anerkendelse.

Jesus er som den store læge, der kan give de syge lægedom og ret til at leve.

Jesus elskede manden, som han var. Midt i alt den elendighed at være syg så Jesus på manden og hans hjerte med kærlighed.

Det er stærk sjælesorg her – Jesu går ikke uden om eller fokuser på noget andet en sygdom feks noget der godt i den lamme liv og ser bort for sygdommen – næ Jesus accepterede den lamme og anerkendte ham som det menneske han var. Jesus gav ham ret til at leve livet.

Et mirakel sker og mødet med Jesus medførte en handling. Den syge rejste sig op og gik.

Et møde med Jesu dengang gjorde noget ved en.

Og et møde med Jesus denne søndag gør noget ved en.

Der er ikke så meget forskel på den gang og i dag!

Kirkens budskab gør noget ved os der høre Jesus – vi rejser os og går ud i hverdagen raske på legeme og sjæl. Vi går her fra med anerkendelse og accept med retten til at leve. Dog den forskel at det er ikke sikkert vi sidder som syge også går raske her fra. Men syndens sygdom renser han ud så vi kan gå herfra med et evigt liv.

Det er det som kirken altid og altid vil stå for: at Jesus går ikke uden om nogen mennesker. Jesus taler ikke forbi problemer og konflikter men spørger lige ind til det menneske der giver udtryk for at have brug for en læge. Jesus siger: ”vil du være rask?”

Og da den helbredte lamme senere hørte om Jesu død og opstandelse så forstod han evangeliet.

Alle har ret til at leve fordi en gav sit liv for menneske. Jesu blev selv dømt uden for. Han havde om noget menneske ret til at leve men blev dømt uden for – mennesker og vel dybest set Gud gav ikke Jesus ret til at leve.

Jesus blev slået ihjel. Han havde ikke ret til at leve. Han blev gjort til syndebuk for vores skyld. Han bar vore sygdomme. Han tog vores synd. Han skulle betalte den løsesum et menneske ikke kan betale for retten til at leve.

Hvorfor gjorde Jesus det? Fordi det var Guds vilje. Det var Guds frelsesplan. Gud ønsker at give os retten til at leve. Og det sker ved et møde med Jesus. Som den lamme mand mødte Jesus.

Det andet udsagn – synden i et menneske er konstant.

Uanset om den lammes sygdom skyldes synd eller andet så oplevede den lamme et møde med Jesus igen. Han fik nu at vide af Jesus ” Nu er du blevet rask; synd ikke mere, for at der ikke skal ske dig noget værre.«

Jesus siger lev ikke i synden – gør op med den. Kom og kast den på mig. Jesu opfordre ikke til et syndfrit liv – det kan ikke lade sig gøre. Men Jesu udfordre til et liv hvor synden ikke er herre som den lamme oplevede det med sygdommen. Tidligere var det sygdommen der var herre i livet hos den lamme. Synden styrede og bestemte hverdagen for den lamme – dette måtte høre op og det skete i mødet med Jesus – der sagde ”synd ikke mere”

For tager synden herredømmet i et menneskets liv så tager fokus fra Jesus - også går det en dag være en vil påtænker.

Jesu kan pege på flere ting men en ting er på sin plads at fremhæve i dag. En dag hvor vi takker Gud for det evige liv. For midt i livet er der mulighed for fortabelse.

”at der ikke skal ske dig noget værre” – Jesus var kommet for at opsøge og frelse det fortabte menneske. Hans mission var at frelse ikke lade mennesker gå fortabt.

Det håb greb den lamme. For den lamme lærte at synden i et menneskets liv er konstant.

Uanset om et mennesket har syndet en eller 100 gange så har det brug for Jesu forsoning.

Mennesket har brug for Jesu tilgivelse. Mennesket har brug for at møde Jesu og rækkes tilgivelsen.

Derfor har vi brug for at komme i kirke for Jesus er her på dette sted og rækker os sin tilgivelse.

Og i den tilgivelse erfare mennesket igen og igen at alle har ret til at leve – ikke bare 80 år men evigt.

Jesus kom ikke for at give lappe løsninger og men en total løsning.

Og den lamme er et godt eksempel på det – Jesus helbredte ham og tilgav ham.

Hvordan gjorde Jesus det? – den lamme erfarede at han kunne rejse sig og gå. Og senere i datidens kirke hvor den lamme måske var kommet for at sige tak for sin helbredelse. SÅ mødte Jesus mennesket i kirken og rakte ham tilgivelsen – synd for nu af ikke mere.

Jesu satte sit liv til for ham. Den lamme var taknemmelig for det nye liv – selv om synden i livet var konstant så levede han et liv i tilgivelse, frihed og frimodighed. For i mødet med Jesu havde han rejst sig op og på tempelpladsen mødte han igen Jesu.

Alle har ret til at leve – dette udsagn demonstrerer Jesus for os, da Jesus da han opstod fra de døde.

Synden i et menneskets liv er konstant – dette udsagn fortæller at alle har brug for en frelser.

At synden er konstant erfarede vi i læsningen fra Gt – her var David præget af mismod og håbløshed

Udsagnene er tunge og mørke ”*lad mig vide, hvornår jeg skal dø, Gud? Hvor længe har jeg igen? Hvert menneske er kun som et vindpust. Når du straffer en mand for hans synd, knuser du det.*

Her lød det ikke til at det var en mand som var taknemmelig over at blive helbredt og havde taget sin bære og gik rundt og takkede Gud.

Tvært imod ligner det en vaskeægte hverdags kristen – mange mennesker er tynget af mismod og angst for ikke at eje tilgivelsen. Og nogle gang hænger man sig mere i fortiden end i fremtiden. Dog er der nogle sætninger fra salme 39 der giver os en sammenhæng til dagens evangelium.

En mand råber efter hjælp. Han sagde: mit håb står til dig. Fri mig for alle mine overtrædelser, skån mig for tåbens spot. Fjerne lidelsen fra mig, for jeg går til under vægten af din hånd.

Dette er en ærlig mand der ikke har synden som herre i sit liv. En mand som ikke har sygdommen som herre i sit liv. Men som håber og tro på Gud midt sin lidelse og kamp med synd og sygdom. Læser vi videre i salmernes bog så udtrykker de nemlig den fantastiske og mirakuløse lindring et hvert menneske har brug for i alle livet situation.

For i evangelium teksten hørte vi om en der blev rask i mødet med Jesus.

Men hvad med alle de menneske der ikke bliver raske og skriger efter Jesus.

Der er salme 39 lindring og realistisk – for nogle mennesker oplever det som siges her – hvor lang tid har jeg tilbage også det citat der oser og giver håb – midt håb står til dig!

David kan vi ikke kalde et kristent menneske men så jøde da og da han blev ramt på sjæl og legeme havde han så meget på kistebunden af tro og lærdom at selvom så livet her på jorden blev taget fra ham så havde han et håb.

Et håb som rækker fremad helt op til den dag da Jesus triumferende sejrede og død og sygdom og trampede på Djævelens list og magt for altid i stykker. Jesu gav denne håbløse mand i salme 39 mod. Og sådan giver han også mod og håb til det menneske der ikke møder helbredelse som den lamme.

Jesu kan trøste det menneske i dag der ramt af skyld synd og sygdom og sig – jeg anerkender dig og accepterer dig og giver dig ret til at leve. Ikke bare et kort liv her på jorden men et evigt liv.

Rejs dig da dit liv og gå – og synd for nu af ikke mere.

Jeg ved ikke om I helt har forstået hvad jeg har forsøgt at sige? Ofte så gør vi kristendommen svære end det er – men det er som Sanne i reklamen for Storbælts broen.

Sanne sidder på en bil og forklare indholdet af en brobiss. En dims der indeholder ledninger og mikromanetisme og elektroder der sender signal fra brobissen og hen til broen. Det griber om sig og det bliver mere og mere indviklet – og tilslut bliver hun irttesat og siger så triumferende og glad, jamen - Brobissen den virker bare.

Folk jubler og klapper for de har tillid til Sanne og produktet.

Helt enkelt kan jeg også sige – Jesus virker bare.

Jesus giver alle ret til at leve evigt. Og når vi i det liv erfare at synden er konstant i vores liv så gælder det om at få Jesu tilgivelse ind i vores liv.

Jesu tilgivelse er måske svær at forholde sig til. Men Jesu er den brobiss som åbner for livet mellem dig og Gud.

Jesu død, opstandelse, tilgivelse forsoning på korset – det virker bare og går os som kristne taknemmelige.

Så rejs dig op og tag imod tilgivelsen, når den rækkes dig i nadveren om lidt og og hør så efter og mærk at det virker bare.

Amen.

Lov tak og evig ære være dig vor Gud, Far, Søn og Helligånd, du som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse nu og i al evighed Amen